

Genesis 6:12-22 Hebreeen 11:7

“Door het geloof heeft Noach, door Goddelijke aanspraak vermaand zijnde van de dingen die nog niet gezien werden, bevreesd geworden zijnde, de ark toebereid tot behoudenis van zijn huisgezin; door welke ark (of: geloof) hij de wereld veroordeeld heeft en is geworden een erfgenaam van de rechtvaardigheid die naar het geloof is”

1 getuigenis 2 gebod 3 geloof

Gemeente,

Niemand wist er van. Want wat we de vorige keer gelezen hebben was wat God in Zichzelf gesproken had. Vers 6 en 7. Dat het God berouwde dat Hij de mens gemaakt had, en dat Hij de mens zou verdelgen van de aardbodem. Maar niemand die het wist. En als dat zo gebleven was, dan zou de zondvloed gekomen zijn en iedereen was verloren gegaan in het water.

1 getuigenis

Maar God is het bekend gaan maken. 6:13 en 17. Zijn Goddelijke aanspraak, zegt Hebreeen 11. God maakt het bekend op aarde: Ik ga de mensheid verderven. Dan zien we dat dat genade is. Kijk, het oordeel van de rampzaligheid is natuurlijk geen genade, maar dat God het laat aankondigen, dat wel. Dat komt uit Zijn goedertierenheid op. Om een voorbeeld te noemen: als in oorlogstijd een vijandelijke stelling gebombardeerd wordt, is dat oordeel, gericht. Maar als het 12 uur van tevoren bekend gemaakt wordt, is dat bedoeld opdat burgers kunnen wegluchten en niet om zullen komen.

God maakt Zijn oordeel bekend. Hij laat het verkondigen. Ook in 2015. In een wereld waarin van alles gebeurt. Maar waar zal dat heengaan? Och, de één denkt: IS overwint alles en staat over 10 jaar in Amsterdam. De andere denkt: nou, dat loopt zo'n vaart niet, kalm aan. En een derde denkt weer wat anders. Maar God laat verkondigen: Ik zal gericht houden. De elementen zullende brandende versmelten, de wereld zal geoordeeld worden. En zo klinkt Gods aanspraak in de prediking als weleer tot Noach. Het oordeel komt. God zal ieder mens doen komen in het gericht. God zal vergelden. Zijn toorn doen komen, elke zonde brengen in gericht en straffen. God zal de wereld zuiveren en ieder mens die onbekeerd is wegvagen.

Hij is de Rechter. Hij is rechtvaardig als Hij u voor eeuwig verdoemt. U hebt God geen liefde betoont, waarom zou Hij het u wel

moeten doen? U hebt God veracht waarom zou Hij u dan niet mogen verachten? U hebt vrijwillig satans kant gekozen in dit leven mag God u dan niet hetzelfde behandelen als satan? U hebt geweigerd u te laten redden, zou God dan verplicht zijn u toch te redden? U wilde u nooit aan God onderwerpen zou God Zich dan aan u moeten onderwerpen als u toch naar de hemel wilt? Nee. Uw verdoemenis is onontkoombaar. En: God komt erop terug. Kijk, op aarde kun je soms heel wat dingen doen, maar er kraait geen haan naar. Hij brengt iedere daad in het gericht. Niets loopt met een sisser af. Hij laat niets verjaren of ongemerkt voorbijgaan. Als je op school of thuis wat hebt misdaan, maar na of twee dagen hoor je er niks van dan denk je: dat loopt goed af. Als je in het verkeerd door rood bent gereden of te hard reed, maar na 3 maanden heb je niks gemerkt dan denk je, nou ja, blijkbaar goed afgelopen. Maar God komt overal op terug. Al merk je het niet direct of na 10 jaar nog niet. Maar God komt overal op terug. Daden, woorden, gedachten, begeerten. Hij haalt ze allemaal op en maakt er aanklachten van voor Zijn rechterstoel.

En die Goddelijke aanspraak moet klinken opdat mensen wakker schrikken. En ontwaken uit hun dodelijke slaap. En ik kan op twee manieren slapen. Ik kan slapen met de gedachte: och, het loopt nog wel los. Niet aan denken, ik ben wel onbekeerd maar voorlopig lacht het leven me toe. Ik zal er nog wel eens een keer over na gaan denken, maar vandaag of morgen nog niet. Maar ik kan ook slapen met die gedachte: o ja dat oordeel komt wel, maar bij die goddeloze mensheid hoor ik niet. Ik kan maar niet begrijpen dat IS strijders zo te keer gaan, dat mensen om niks elkaar de hersens inslaan. Dan ben ik toch heel anders. Dan hoor ik toch bij de nette helft van de wereldbevolking.

Maar de Goddelijke aanspraak klinkt: het gericht komt ook over u. Want ik hoor ook bij die mensheid. Ook ik ben nature geneigd God en mijn naaste te haten. En God zal opstaan en oordelen. Hij zal Zijn toorn uitgieten over de wereldbevolking. Dat kan nog 1 dag duren of 1 jaar of 1 eeuw, maar het komt. En als je sterft voor die dag dan vindt het plaats in het uur dat je sterft. God laat de schuldige niet onschuldig. God straft de zonde. Echt waar. Dat laat Hij niet op zijn beloop. Elke zonde komt terug.

Geloof u dat? Geloof je dat? Als je dat echt gelooft, dan zoek je dekking. Dan zoek je een Borg een Middelaar. Als je dat echt gelooft dan zoek je Jezus Christus, de Schuilplaats, de Verberging tegen de vloed en de Schuilplaats tegen de storm. Bent u als Noach? Je vreest God. Je krijgt ontzag voor Zijn Woord en Zijn toorn. En je haast je tot Christus. Want anders valt het niet mee.

Gemeente, deze Goddelijke aanspraak moet klinken in de prediking. De prediking is geen prediking als deze Goddelijke aanspraak niet klinkt, keer op keer. Want dan blijven mensen slapen en dromen van een gericht dat zo'n vaart niet loopt en van zonden die vergeten worden, en van een straf die wel mee zal vallen. En zij blijven slapen tot zij verloren gaan. Dat is mijn hoge en dure roeping. Waarin de kerkenraad mij bijstaat en aanspreekt. En wees eens eerlijk: zou het missen als het niet gebeurde? En jij? Zou je dan een mail sturen, een gesprek vragen: dominee we missen het gericht in de preek? Of zou het wel makkelijk zijn. En zou je het op zijn beloop laten. Och ja, vroeger werd er wel anders gepreekt maar ja de tijden veranderen en luistert nu ook best fijn. Hoeveel slapende gemeenten zouden er zijn in onze kerk? Om ons heen? Waaruit de Goddelijke aanspraak is weggesneden en dan kan het gezellig zijn in de kerk, en aantrekkelijk en vriendelijk, maar slapend op weg naar Gods rechterstoel....

2 gebod

Ondertussen is het een machtige aanval van de satan. Heel die mensheid die in wrevel en gewelddadigheid leeft, waarin de lijn van Seth zich heeft vermengt met de lijn van Kain. Satan laat het God zien: dit zijn nou Uw mensen. Dit maken ze ervan. Zo is de mens. Zou u die mensheid niet aan zijn lot overlaten? Slinger ze weg. Maar: God is getrouw aan Zijn belofte. Genesis 3:15. Er zal uit en voor deze mensheid een Verlosser komen. En de HEERE houdt Zijn Woord. Hij heeft een Noach verwekt. Al 500 jaar geleden. De man die als kind merkte: ik draag een wonderlijke naam. Vader, moeder, Waarom heet ik: Troostbrenger? Ja, jongen God heeft het ons laten weten, we weten ook niet wanneer en hoe, maar dat je door God gebruikt zult worden tot troost weten we wel. De man die toen hij trouwde in elk geval eeuwenlang geen zoons kreeg in zijn huwelijk, misschien wel helemaal geen kinderen. De man die dus gewacht heeft die dus beproefd is, totdat.....God sprak: Noach, Mijn straf van de watervloed komt, bouw de ark voor u en voor uw huisgezin. God geeft Noach een bijzondere taak.

Dat doet Hij nog. Want dat gericht dat komt, dat vraagt om mensen die bidden en werken. Je zou kunnen zeggen: aan het eind der tijden ligt de ark daar. Christus. Om zondaren over te zetten naar de nieuwe hemel en de nieuwe aarde. Maar om straks in die ark een plaats te ontvangen is het nodig dat Jezus nu gekend wordt als Profeet, Priester, Koning, als Zaligmaker. En God geeft de opdracht: leid anderen daarheen. Allereerst net als Noach, in het gezin als God dat gaf. Leid uw kinderen heen tot Christus. Biddend, dag in dag uit. Biddend zodra je in verwachting mag zijn, biddend als ze nog klein zijn, biddend als ze opgroeien. En werkend: opvoedend en voorlezend. Zoals Noach maar

plank voor plank, hamerslag na hamerslag, spijker na spijker bezig was. Inscherpen: vaste gewoontes, bij opstaan, maaltijd, slapen gaan. Zondags extra voorlezen uit de kerkgeschiedenis of een boekje over de catechismus. Plank na plank, spijker na spijker. Jaar in jaar uit.

En zo bidden en werken in de gemeente. Leid anderen tot Jezus. Bid voor de gemeente en het gemeentewerk. Elke dag weer. Onophoudelijk. Catechisaties, clubs, verenigingen, kringen, kerkdiensten. Bid en werk. Is er geen taak in de gemeente? Geen plaats om ook ergens een plank of spijker of hamer aan te leveren of te hanteren? Wat doet u eigenlijk voor de gemeente, of in Gods Koninkrijk, kan ook in andere verbanden dan de gemeente zijn.

Of hebt u het zo druk met werk en hobby en sociale contacten dat Gods rijk en Zijn Gemeente erbij inschieten? Dat je niet meebouwt aan de ark? Bent u een bouwer aan de ark? Biddend en werkend. En als ze vragen waarom doe je dat nou? Waarom steek je daar zoveel tijd in? Christelijke opvoeding en gemeente? Ja ik vind het leuk met kinderen om te gaan, ik geniet van goede gesprekken. Is dat alles? Of: omdat het oordeel komt. En er dan een ark gereedligt: Christus. Maar dan moet je Hem wel kennen. Dan moeten mijn kinderen Hem kennen. Daarom lezen we altijd en hebben we die gewoontes. Dan moeten anderen in de gemeente Hem wel kennen hier en nu. Voor het oordeel komt moet je Jezus kennen als Zaligmaker.

Wat een opdracht voor Noach. Proberen we ons in te denken. Je krijgt vandaag de opdracht om aan de Groendijck tussen Waarder en Driebruggen een grote bunker te bouwen onder de grond. En als mensen vragen waarom doe je dat? Die vergunningen, die aannemers, die lening bij de bank, dat inhuren van personeel. Dan zeg je: er komt een vulkaanuitbarsting in Reeuwijk-Bodegraven. Nou, hoe de mensen je dan aankijken kun je wel raden. En waar ze met hun wijsvinger naar toe willen wijzen ook.

Want ten eerste die opdracht van God was in de ogen van mensen volstrekt belachelijk. En in de loop der jaren hebben ze gespot: nou Noach, het regent nog niet erg hé? Ten tweede was er nog niets van te zien. Niets van een naderend oordeel. De goddelozen konden hun gang gaan en niets wees op een oordeel. Zou ik het echt bij het rechte eind hebben? Je kunt je die aanvechting wel voorstellen voor Noach en in Noach. En het was me ook nogal een opdracht. Een opdracht voor een schip 150m lang bij 25m breed bij 15 m hoog. Dat doe je niet even gauw ertussendoor. Dat neemt jaren in beslag, tientallen jaren. En niet alleen een vrij uurtje op zaterdagmiddag, maar alle dagen door. Heel Noach's leven is op zijn kop gezet. Hij is niet bezig met zijn leven en bouwt er nog een ark bij, maar hij bouwt een ark en de rest van zijn

leven komt er ook nog bij. Zo'n groot werk. Zo onnodig naar het schijnt, Zo bespottelijk.

Misschien herkent deze of gene er wat van: dat God je een roeping geeft, een weg laat gaan, die zo veelomvattend is, zo'n grote last, heel je leven wordt erdoor bepaald. Misschien herkent iemand het: zo'n opdracht of weg maar geregeld fluistert een stem: is het echt nodig? Zou het ook niet anders kunnen? Niks van te zien. Weet je zeker dat het zo moet? Misschien herkent iemand het: een opdracht een weg, waar anderen zo de draak mee steken. Waar ze zo mee spotten en uitlachen. Want je bent de enige, niemand anders ziet het zo.

3 geloof

Hoe hou je dat vol? Door het geloof. Geloof: het Godsgeschenk in je hart. Geloof: door Gods Geest en wedergeboorte ingeplant. Geloof dwz.: je zoekt het buiten jezelf in Jezus Christus. En van dat geloof worden twee punten genoemd in dit gedeelte. Ten eerste dat geloof staat met zijn voeten op het Woord. Calvijn zegt geloven is: ogen dicht en oren open. Geloof gaat niet af op wat je ziet of voelt. In de wereld, in je leven, in je hart. Geloof kijkt niet, maar luistert. Wat zegt God. Dus luistert niet naar mensen, maar naar God. Doof voor mensen, horend naar God. Om te doen al wat God geboden had. Heel de verdeling, het aantal verdiepingen, dieren: naar al wat God geboden had. Alleen luisteren naar Hem en in alles luisteren naar Hem. De lengte en breedte en hoogte, de verdiepingen, de dieren die erin moesten, naar alles luisterde Noach. Dat is geloof: in alles naar de Heere horen, over mijn bezit, mijn kleding, mijn geld, mijn tijd, mijn hart, Zijn dag, Zijn eer, Zijn Naam, in alles naar Hem horen. Het geloof richt zich op Gods Woord, staat op die bodem. Als dat kleine diertje dat middenin de storm en golven is. Maar me zijn zuignapjes vasthecht op een rots. En niet weg te slaan is. Temidden van alle golven en stormen van mijn gevoel, andere mensen, tegenstand gehecht aan het Woord.

En het tweede wat geloof doet is dat het het hoofd in de hemel tilt en laat zien. Al laat zien wat nog niet te zien is. Dat het geloof vast doet weten: ik kom aan en de nieuwe hemel en nieuwe aarde wacht. Vast en zeker. Erfgenaam van de rechtvaardigheid des geloofs. Van de heerlijkheid. Want als ik hier en nu tot Jezus vlucht, verbonden ben met Hem, dan zal Hij mij ook veilig door het gericht brengen naar de overzijde. Als ik nu vanavond mag zeggen: Gij weet dat ik U liefheb, dan zal Hij ook de hemel mij schenken en mij daar brengen. Zeker weten. Zoals God met Noach een verbond sloot, vers 18 gij en uw gezin zal Ik redden en de nieuwe aarde doen beerven, zo heeft God met elke gelovig een verbond: Ik zal u redden door het gericht heen. Het geloof zet je hoofd al in de hemel. Om te zien, te proeven de hemelse

heerlijkheid. Hier en nu al en zeker te weten: daar zal ik eeuwig zijn. Kan niet missen.

Kijk, dat geeft kracht. Staan op het Woord, zien in de hemel. Dat geeft kracht om vol te houden, om te verdragen. Tegen alle spot in, alle aanvechting in, alle lijden in. Op het Woord met je voeten, in de hemel met je hoofd. Door het geloof houd u het vol. Was dat geloof maar sterker he? Dat staan op het Woord en zien in de hemel. Dan zou mijn leven meer kracht hebben, meer moed, meer sterkte, meer troost. En wat is geloof? Geloof is: zoeken buiten jezelf in Christus. Heere, ik heb niet ik kan niet, ik verdien niet, maar in U is het! Geloof is niet iets kunnen, maar niets kunnen en zoeken in Christus. Dat geeft kracht. Ook nu, ook , ook jou. Geloof is geen vuist van eigen kracht, maar lege hand voor Christus kracht. Ik vermag alle dingen door Hem Die mij kracht geeft. En als ik aan het eind der tijden kom, ligt de ark gereed. Christus neemt mij op en vaart mij naar de nieuwe hemel en de nieuwe aarde.

Zo heeft Noach de ark gebouwd. En was hij een prediker der gerechtigheid, zo wordt hij genoemd. Want let wel op: God heeft de goddeloze wereld niet aangesproken. God heeft tot Noach gesproken en via Noach tot de wereld. Als hij de ark bouwde dan was elke plank, elke hamerslag een preek. Er komt wat aan. Als de mensen Hem vroegen: Noach, waarom ben jij die ark aan het bouwen? Wat bezielt je?

Dat is een diepe vraag: als wij nou echt geloven dat Gods gericht komt. Die aanspraak waar is. Dat ieder mens om ons heen in het gericht komt en dat ieder die Jezus niet kent voor eeuwig verloren gaat, als je dat gelooft, wat doet ons dat? Merken mensen dan nooit iets aan ons? Als wij weten de schrik des Heeren en kennen de liefde van Christus, zou dat niet te merken zijn dan? Aan onze houding het leven, aan onze omgang met geld en goed, aan onze manier van opvoeden, aan onze houding naar onkerkelijke collega's toe. Als je echt gelooft: ieder mens komt in de hemel of de hel en wie niet in Christus is en God dient die gaat eeuwig verloren. Zou dat niet te merken zijn? Moeten zijn?

Of zou je als geen hemel en hel was, geen gericht eigenlijk hetzelfde leven? Net zo aardsgericht net zo materialistisch als nu? Maakt het geloof eigenlijk geen verschil uit voor je staan in het leven? Je leeft net zo hebberig, net zo uit op de top en het maximum, en eruit halen wat in zit tot je oude dag toe als ieder ander.....

Komt het niet voor dat mensen aan je vragen, waarom ben je zoals je bent, doe je zoals je doet? Je staan in het leven, je omgang met anderen, je ernst, je vreugde, wat zit daarachter? Iets van het beeld van Noach?

Door dat geloof, of door die ark heeft Noach de wereld veroordeeld, staat er. Natuurlijk oordeelt God, Christus de wereld. Maar zo wordt bedoeld, Noach's geloof of Noach's ark gaf God reden om de wereld te veroordelen. Want de wereld had het geweten. De wereld was door Noach gewaarschuwd. Herinnerd. Elke plank, elke hamerslag was een oproep geweest: bedenkt u, bekeert u, zoek de HEERE. God had door Noach gesproken tot de mensheid. Jarenlang, op zoveel manieren. God spreekt tot ons zovaak en op zoveel manieren. Elke preek, elke gesprek erover, elk sterven, elke dag van leven, elk woord erover van ouders of leidinggevend. Als je daaronder nog onbekeerd blijft dan zal God je daarin temeer reden vinden je te veroordelen. Als je nog onbekeerd voor Hem komt te staan en je wilt je verontschuldigen, zal God zeggen: en die preek dan, en dat gesprek met je ouders, en die vertelling op zondagsschool, en dat sterfgeval, en die jv avond en die verenigingsavond. Elk spreken Gods zal je oordeel verzwaren. Zal tegen ons getuigen. Dat zei men vroeger wel eens: laat het niet tegen ons getuigen. En dat is terecht. Elke preek, elke ontmoeting met een gelovige, elk sterven als het ons niet bekeert zal tegen ons getuigen. Je hebt het geweten, je bent geroepen, je wist het, en toch..... En die zal met vele slagen geslagen worden. Als je toch geen Borg hebt, geen Zaligmaker, geen Schuldovernemer.

Je zit nooit zomaar in de kerk, je wordt niet zomaar christelijk opgevoed, je maakt nooit zomaar/vrijblijvend iets mee. Het is alles ten voordeel of ten oordeel. Elke preek, elke ontmoeting keert terug voor Gods rechterstoel. Ook deze preek.

Amen